

Landsbygdspartiets oberoendes jaktpolitiska program.

Allmän grundsyn.

LPo anser att jakt och fiske är en mycket viktig del av vår kultur. Ett brukande av vår natur innebär att det ska betraktas lika naturligt att skatta vårt vilt som att plocka bär och svamp. Självklart ska detta ske under etiska former och med en grundsyn att det är den producerade röntan vi tar del av. Idag är endast några få uppräknade arter tillåtna för jakt och över tid har de bara blivit färre. Utgångsläget borde vara som det tidigare var, att i princip alla arter skulle få brukas. Sedan behöver det naturligtvis finnas begränsningar för att inte störa djuren under t.ex. yngeltid och brunst. Likadant måste jakttider till för att se till att inte mer än det årliga överskottet/produktionen fälls. Över tid måste vi ha ett system som enklare än idag medför att nya arter kan läggas till som jaktbara när de inte längre är hotade, likaväl som att en del arter kan behöva skyddas med jaktförbud. Idag finns ingen flexibilitet alls i systemet. Det är otroligt svårt att få in en ny art som jaktbar. Som exempel kan nämnas vitkindad gås, sångsvan och trana som idag har stammar som mycket väl skulle tåla en beskattning. Det förekommer också en klåfingrighet från vissa håll, att plocka bort allt fler arter från de jaktbara såsom morkulla och ekorre.

Förvaltning.

Idag försöker man förvalta viltet med förvaltningsplaner för varje art utan att hänsyn tas till de övriga arterna. Det borde vara självklart när man förvaltar vår natur att det tas hänsyn till samtliga arter, både djur, växter och människor och att förvaltningen anpassas efter de lokala förhållandena. För att detta ska uppnås behövs en ny viltmyndighet som placeras på landsbygden. Naturvårdsverket har tyvärr förbrukat sitt förtroende och bör få slippa dessa uppgifter eftersom de inte lyckas gå ifrån ett bevarandeperspektiv till ett förvaltningsperspektiv. En sådan myndighet skulle också kunna ta över vapenlicenshanteringen från polisen så att denna kan ägna sig åt sin kärnverksamhet att bekämpa brott. För att få en mer regional förvaltning bör viltdelegationerna på länsstyrelserna få mer att säga till om. Den förändring i sammansättningen av ledamöterna som miljöpartiet drev igenom då de inte tyckte om att delegationerna hade andra åsikter än de själva, bör backas till det ursprungliga. LPo anser att svensk natur ska förvaltas av Sverige. Genom att vi förespråkar ett utträde ur EU vill vi bryta det inflytande som EU idag har.

Vapengarderoben och hanteringstid avseende vapenlicenser.

Jägarnas och sportskyttarnas vapen har aldrig varit ett problem ur kriminell synpunkt. Därför bör dessa grupper kunna få ha de vapen de anser sig behöva under förutsättning att de förvaras enligt gängse regler. Det är också en tillgång ur beredskapssynpunkt att dessa vapen

finns i landet vilket myndigheten för samhällsskydd och beredskap betonat. Idag avslår polisen i delar av landet licensansökningar pga att vapnet liknar militära vapen. Den tekniska utvecklingen går framåt och därmed förändras utseendet på vapnen. Alla förändringar som avser att förbättra möjligheten att skjuta säkrare skott ska naturligtvis tillåtas även för jägare oavsett om det medför att de blir mer lika militära vapen.

Hanteringstiden för licensbehandlingar har på många håll varit helt oacceptabla. Genom att den föreslagna viltmyndigheten tar över den hanteringen bör det kunna garanteras att ingen licensansökan ska ta mer än 14 dagar och att hanteringen blir likadan i hela landet. Vid en individs första ansökan om en vapenlicens kan ngt längre hanteringstid accepteras.

Vildsvin.

LPO vill att försäljningen av vildsvinskött ska underlättas. Kravet på att köttet ska passera en vilthanteringsanläggning ska tas bort och att köttet är trikinfritt ska garanteras genom lämpligt märkningssystem. Vi anser att man får utfodra vildsvin för att styra djuren bort ifrån odlade marker. Däremot ifrågasätter vi den överdrivna typ av utfodring där hela billaster med sockerbetor och liknande tippas ut i naturen. LPO anser att i grödor ska generell skydds jakt vara tillåten för brukaren, d.v.s. även en arrendator eller den han anlitar ska fritt få avliva vildsvin i växande grödor.

En förutsättning för en fungerande förvaltning av vildsvin förutsätter ett samarbete mellan markägare och jägare. Att det går att få detta att fungera visas av att man på många håll lyckats hålla vildsvinen på en acceptabel nivå efter det att seriösa förvaltningsplaner upprättats och följts. Därför bör samarbete stimuleras genom att länsstyrelserna tar initiativ till upprättande av förvaltningsplaner.

Vid all jakt gäller det att eftersträva säkra skott av djurskyddsskäl och att välja rätt djur. Därför bör olika tekniska hjälpmedel såsom nattsikten och rörlig belysning tillåtas utan onödig byråkrati.

Jakten och EU.

Hur förvaltning av svensk natur ska ske, ska naturligtvis bestämmas av Sverige. LPO vill ut ur EU och vill ha mer regionalt inflytande över jakten även inom Sverige. Vi vill också ha tillbaks morkullejakten, en gammal svensk fin jakttradition.

Fjälljakten.

Självklart ska fjälljakten i första hand tillfalla svenska medborgare. Den återgången till att svenska medborgare går först tycker LPO är helt rätt.

Säl.

LPO vill ha utökad licensjakt på säl.

Skarv.

LPo vill ha allmän jakt på skarv. Vi vill också ha utrett om den variant på skarv som idag tar över allt mer av skärgård och insjöar verkligen är samma som den skarv vi en gång för länge sedan hade i ytterskärgården. Är så inte fallet ska nuvarande variant betraktas som invasiv och helt förklaras fredlös

Rovdjur

Vi är övertygade om att det inte går att kombinera vare sig husdjursskötsel eller jakt med frilevande varg. Vi anser att det inte är acceptabelt att djurägare ska behöva riskera att hitta sina får eller renar döda och lemlästade eller att hundägare ska få sina hundar vargtagna. Jaktens plats är genom århundranden förankrad i den svenska kulturen och ska inte behöva stryka på foten för att ett skadedjur som vargen ska ha företräde.

LPo föreslår en ändring av § 28 i jaktförordningen så att stora rovdjur som vistas inom 200 meter från bostäder, ladugårdar och djurstallar får skjutas.

Eftersöksjägare, skydds jaktjägare och jägare som sysslar med jakt på de stora rovdjuren utsätts för både hot och förföljelse. Dessa jägares identiteter ska inte vara tillgängliga för allmänheten.

Vid förvaltning av rovdjursstammarna ska naturligtvis hänsyn till det totala rovdjurstrycket tas. Detta görs bäst regionalt och lokalt där kunskaperna finns. Idag händer det att naturvårdsverket lägger sig i och ändrar på de beslut man på länsstyrelserna kommit fram till. Detta är inte acceptabelt. Det borde också vara en skyldighet för myndigheterna att försöka verka för att riksdagens beslut ska genomföras. På väg mot ett land utan frilevande varg kräver vi att beslut om vargjakt ska tas av regeringen och det ska vara beslut som inte kan överklagas eller förhalas. Vi kräver att alla licensjaktbeslut på stora rovdjur tas i god tid och meddelas senast i oktober för att berörda jägare ska ha goda möjligheter att planera för jakten.

Vi vill också att det införs ett inventeringssystem av rovdjursstammarna, som fungerar oavsett om det saknas snö eller om det är för mycket snö för att genomföra spårningar. Idag anses ett område sakna rovdjur om det inte kunnat inventeras, vilket ger en kraftig underskattning av rovdjursstammarna.